

Publicerad 2017-01-08 03:35 av AnnieS

Urdrag

Alla dessa invandrarflykten, vi glömmer av hur mycket dom har offrat för just den flykten.

Se sitt hus, bli bombat till grus, förlorat sitt barn, mat till den som var först till kvarn.

Få se sin barndom sprängas, sina familjemedlemmar hängas. Får trängas till ett land som håller på att sina gränser stängas.

De döda blir alltfler och vi vänder ryggen alltmer.

Det gäller både om folk i betongen, de som sover på papperskartongen eller dom som är ute på sprången.

Vissa klagar på staten, vissa klagar på skolmaten

medan andra har inte ens någon mat på faten.

Vissa har nålar i sina vener, medan andra försöker få fram budskap på scener.

Vissa är räddare i nöden, medan andra är nära döden och vissa bryr sig inte alls och scrollar igenom sina instagramflöden.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren AnnieS med Poeter.se id #87817 innehar upphovsrätten